

[Arbejdsministeren.]

ling, som jo spiller en stor rolle, ikke mindst for de yngste.

Endelig skal jeg takke hr. Valbak for den grundige redegørelse for en række af de problemer, der knytter sig til etablering af denne institution. Det er rigtigt, som det blev nævnt, at den giver en god mulighed for i ministeriet at forberede besvarelsen af nogle af de spørgsmål fra udvalget, som jeg går ud fra kan ventes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Kaj Andresen): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

(Lovforslaget (nr. 79) findes i tillæg A. sp. 1519, fremsættelsen i tidenden sp. 976).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: I socialdemokratiet vil vi gerne være med til i et udvalg meget positivt at drøfte dette lovforslag om lettelse af totalisatorafgifterne, der jo ikke er rørt siden 1963. Jeg tror, det er rigtigt, at pristigninger og omkostningsstigninger har været sådan, at det er nødvendigt at give disse lettelse. Banerne drives ikke alene af hensyn til de folk, der er sportsinteresserede og hesteinteresserede, de er jo også en væsentlig indtægtskilde for samfundet, på ikke mindre end 20 mill. kr. Derfor har vi af rent økonomiske grunde interesse i, at disse baner trives og trives på en måde,

så omsætningen og antallet af løbedage stiger.

Jeg vil dog gerne sige, at jeg er ikke helt sikker på, at det, der foreslås her, er tilstrækkeligt til at klare problemerne for de små væddeløbsbaner. Der foreslås først og fremmest en lettelse til baner, der omsætter for over 150.000 kr. pr. løbedag, det er jo ikke beløb, som provinsens små baner når op på, og jeg tror nok, jeg kan sige, at netop provinsens små væddeløbsbaner det er dem, der i dag trænger til en virkelig håndsrækning. Jeg kan i hvert fald sige, at en bane på Lolland-Falster, som jeg kender, er i den situation på grund af afgifterne, at man må regne med sandsynligvis at lukke, hvis der ikke kommer en virkelig lettelse for de små baner. Jeg vil beklage, hvis det skulle gå sådan, for efterhånden som folk har fået mere fritid og flere og flere har fået råd til at have interesser af denne art, hører det med til et veludviklet samfund, at der også findes væddeløbsbaner af den ene og den anden art; det er med til at skabe liv i et egnsudviklingsområde at man også har faciliteter af denne art. Det er bl. a. det, der er begrundelsen for, at kommuner og privatpersoner i et område som Lolland-Falster har investeret meget store kapitaler uden chance for overhovedet at få nogen afkastning deraf, idet banen drives i andelsselskabsform; de gør det for at hjælpe egnen, for at skabe liv om den og for overhovedet at skabe virksomhed til området.

Jeg vil gerne have, at vi i det udvalg, som jeg regner med bliver nedsat, ser på, om vi kunne hjælpe disse små baner ved f. eks. at løfte grænsen på 10 pct. — der betales jo i øjeblikket 10 pct. i afgift af indtægter op til 25.000 kr. — så den gjaldt for indtægter op til 50.000 kr., og måske flytte en anden afgift ind mellem de 50.000 kr. og 100.000 kr., sådan at disse baner kan eksistere. Går de nedenum og hjem, er det et direkte tab for staten, og samtidig er det et tab for den egn eller de egne, det drejer sig om.

Jeg kan ikke i øjeblikket bedømme, om de store væddeløbsbaner har haft så store